

LXVII.

CHANT .I.

Ô Mōrt ātāndū' ô dĕzĭrāblĕ mōrt,
Viĕn t'ān jĕ t'ān pĕri viĕn sĭ sĕkrĕtĕmānt,
Kĕ sĕ kĕr dĕlĭrĕs nĕ tĕ sāntĕ vĕnĭr. <

RECHANT.

Pĕr trōp ĕmĕr rĕjĕtānt rĕkōnfōrt,
5 Trĭstĕ jĕ hĕ dŭ sĭlĕt lā klĕrtĕ,
J'ĕ la vĭ an ĕrrĕr ·><

2.

Mon kĕr ĭ prandrĕt un si nĕveo sĕlas
K'aprĕs ne pĕrĕt (d'ĕze k'arĕt) mĕrir :
Ē sĕdĕin s'an ĭrĕt dĕrĕĕĕf malurĕs ·><

3.

10 Viĕn Mōrt, kom' an l'ĕr kĕlke tonĕrr' ĕmu
Soort ò dĕpĕrvŭ hōrs du nuāje nĕr,
Ēklatant ĕ le bruit ĕ l'ĕklĕr ĕ le kĕp. <

4.

Viĕn mōrt tĕtĕinsin pĕr me tirĕr le kĕr,
Ūtĕ dez annuis, dont aflĭjĕ le tiĕnt
15 La kruĕle, ki rit de le vĕr sĕpirĕr ·>< <